

ἀκόμη ὁ ἀγών, ὅστις ἤρξατο πρὸ χιλιετηρίδων καὶ μόλις μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἄλλων χιλιετηρίδων θέλει περατωθῇ.

Ἡ χιὼν καὶ οἱ ἀπέραντοι πάγοι, οἱ αἰωνίως καλύπτοντες τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, δὲν σχηματίζουν προφυλακτικὴν στέγην τῶν φαλακρῶν βραχυδῶν γιγάντων· βραδέως, ἀλλ' ἀδιακόπως καταρρέει ὁ πάγος εἰς τὴν πεδιάδα, καταθρύπτει τοὺς βράχους καὶ ἱσοπεδώνει τοὺς λόφους καὶ τὰ ὑψώματα. Ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς βορείου Γερμανίας ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἐγκατεσπαρμένα πολυάριθμα ἔχνη τοῦ ἀγώνος τούτου, οἱ δὲ ἐντὸς βαθέων λιμνῶν συνεπισωρευμένοι πετρώδεις λόφοι ὑποδεικνύουσι μέχρι τῆς σήμερον τὰ ὅρια πρὸ πολλοῦ ἐξαφανισθέντων πάγων.

Ἄλλ' οὐδαμοῦ παρίσταται τὸ φαινόμενον τοῦτο μεγαλοπρεπέστερον ἢ ἐν ταῖς πολιτικαῖς χώραις, ὅπου ὁ βασιλεὺς τοῦ χειμῶνος μετὰ τοῦ παγετώδους στέμματός του ἐξέλεξε τὸν θρόνον του. Ἐν ᾧ τὸ παγετώδες ρεῦμα τῆς γνωστῆς Mer de Glace ἀνῶθεν τοῦ Chamounix ἐπὶ τῶν Ἀλπεων ἔχει τὸ πολὺ 2000 μέτρων πλάτος καὶ 9800 μέτρων μῆκος, οἱ πάγοι τοῦ Οὐμβόλδου ἐν τῇ δυτικῇ Γροινλανδίᾳ καταλαμβάνουσιν ἑκτασιν μῆκους 110 χιλιομέτρων καὶ τελευτῶσιν εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης ἐν εἴδει παγετώδους τοίχου, ἔχοντος ὕψος 100 μέτρων. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τούτων ἐπιφανειῶν ἐκ πάγου, ἃς ὧν σπανίως μόνον προβάλλουσι γυμναί· τινες βραχυδαίς κορυφαί, οὐδεμία ἐπικρατεῖ ἡσυχία, διότι καὶ ἐνταῦθα τὸ ρεῦμα τοῦ πάγου ζητεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συχνάκις κατορθεῖ τοῦτο μετὰ μεγάλων καταστροφῶν, ὥς ἡδυνάτω τις νὰ ἀποκαλέσῃ νιφροστιβάδας τῶν πολιτικῶν χωρῶν. Ἀρχομένου τοῦ ἔαρος ἀποκόπτονται μετὰ φοβεροῦ πατάγου οἱ δεσμοὶ τῶν διαφόρων ἐκ πάγου γιγάντων καὶ τὰ ἐλευθερωθέντα τμήματα πάγου, μεταβαλλόμενα εἰς νηχομένας νήσους, φέρονται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ρεύματος πρὸς τὰς νοτιωτέρας ζώνας.

Ἐνταῦθα τήκεται ὁ πάγος ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἡλίου καὶ λαμβάνει τὰ φασματώδη ἐκεῖνα σχήματα, ἃς ὧν οἱ ναυτοποροῦντες ὠνόμασαν αὐτὰ „κρυσταλλώδη ὄρη“. Γροινλανδία εἶνε ἡ κυριώτερα αὐτῶν πατρὶς καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ἰουλίου, ἀναχωροῦσι τὰ κρυσταλλώδη ὄρη κατὰ μέγαν πλήθη πρὸς νότον μέχρι τῆς 40° βορείου πλάτους.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ συναπαντῶν αὐτὰ θαλασσοπόρος δὲν ἐνθουσιάζεται ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν, ὅσον μεγαλοπρεπῶς καὶ ἂν φέρονται ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ὅσον μυθωδῶς καὶ ἂν λάμπωσιν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύνοντος ἡλίου,

διότι, ὅπως αἱ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα φυλάττουσαι τὴν εἰσοδὸν τοῦ Εὐξείνου Πόντου Συμπληγάδες Πέτραι, ἀπειλοῦσι καὶ ταῦτα τὸν ἄνθρωπον διὰ καταστροφῆς. Ἀλλοίμονον εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνο, ὅπερ κατὰ κακὴν του τύχην περιέπεσεν ἀνὰ μέσον δύο ἢ τριῶν κρυσταλλωδῶν ὄρεων ἢ ἀδυνατεῖ νὰ παρακάμψῃ αὐτά. Ὅσοι θαλασσοπόροι ἐχάθησαν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ, οὗτοι ἢ κατετρίβησαν μετὰ τῶν πάγων ἢ κατεβυθίσθησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κινδύνων τούτων συνεφώνησαν ἐσχάτως τὰ ναυτιλλόμενα ἔθνη νὰ συστήσωσιν ἰδιαίτεράν ὑπηρεσίαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ παρατηρῇ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ κρυσταλλωδῶν ὄρεων καὶ νὰ εἰδοποιῇ τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τε τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Εὐρώπης, ὅπως οἱ διάφοροι πλοίαρχοι ρυθμίζωσι συμφώνως πρὸς τὰς εἰδήσεις ταύτας τοὺς πλοῦς των καὶ ἀποφεύγωσιν ὅσον ἐνεστι τὸν κίνδυνον.

Τὰ κρυσταλλώδη ὄρη φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ τμήματα βράχων, ἅτινα, ἃς ὧν τακτῇ ὁ πάγος, καταβυθίζονται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Πρὸ μικροῦ οἱ φυσιοδίφαι ἐξήγαγον ἐκ τοῦ πυθμένος τῶν Τροπικῶν θαλασσῶν λίθους, οἱ ὅποιοι ἀπεδείχθησαν ὅτι ἐφέρθησαν εἰς τὰς νοτίας ἐκείνας ζώνας ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν πάγων κατὰ τὴν κρυσταλλώδη ἐποχὴν.

Ἐνίοτε παρετηρήθησαν ἐπὶ τῶν κρυσταλλωδῶν ὄρεων καὶ ἀκούσιοι τινες ἐμφυχοὶ ἐπιβάται, λευκαὶ ἄρκτοι, αἵτινες κατ' ἀρχὰς θὰ διεσκέδαζον πλέουσιν ἀκόπως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ πόντου, ἕως οὗ ἐπὶ τέλους κατενεόθησαν μὲν, ἀλλὰ λίαν ἄργά, ὅτι τὸ πρὸς νότον ταξιδίδιον των δὲν ἤρμοζεν αὐταῖς καὶ ὅτι ἡ ἀποδημία πρὸς τὸν πολιτισμένον κόσμον θὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν των.

Ἡ ἀνταρκτικὴ θάλασσα ἔχει ἔτι περισσότερα κρυσταλλώδη ὄρη, ὅπως ἐν γένει το νότιον ἡμισφαίριον εἰς τὰς βορειωτέρας αὐτοῦ ζώνας καλύπτεται ὑπὸ μεγαλειτέρων ἐκτάσεων πάγου. Ἐν τῇ νοτίᾳ δὲ Ἀμερικῇ οἱ πάγοι τῶν Ἀνθεων καθικνουῦνται μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, αἱ δὲ ὑπὸ πυκνῶν δασῶν καλυπτόμεναι ἀκταὶ αὐτῆς παρέχουσι ζωηροτάτην ἀντίθεσιν μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐκεῖ καὶ κολίβρια ἀκόμη καὶ φittτακοὶ ζῶσι καὶ ἐνδιαυτῶνται ἐν χώραις, αἵτινες ἀείποτε σχεδὸν εἶνε ὑπὸ πάγου κεκαλυμμένοι.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Κοραῆ).

— Ὅστις ἀσχολεῖται ν' ἀναγινώσκῃ ἢ νὰ λαλῇ τῶν σοφῶν τα παραγγέλματα, τὰ ἐντυπώνει καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ψυχὴν του· ἢ τουλάχιστον ἐντρέπεται νὰ τὰ παραβῇ.

— Ὅλη ὧν ἡμῶν, ἀπὸ πρώτης γεννήσεως μέχρι τελευτῆς, ἡ ζωὴ ἄλλο δὲν εἶναι, πλὴν ποτήριον συγκερασμένον ἀπὸ λυπηρὰ καὶ χαρμόσυνα· καὶ ἡ σύγκρασις αὕτη εἶνε ἔργον τῆς προνοίας, διὰ νὰ μὴ σθηδιάζωμεν ἀπὸ τὸ μέλι τῶν χαρμωσύνων, μὴδὲ νὰ ἀγανακτῶμεν πάλιν ἀπὸ τὴν πικρίαν τῶν λυπηρῶν, ἀλλὰ νὰ κρατῶμεθα πόντοτε εἰς τὸ μέσον, τὸ ὑποῖον διακρίνει τοὺς ἀληθῶς ὄνδρας ἀπὸ τοὺς κοινούς ἀνθρώπους.

— Ὅστις, ἐν καιρῷ τοῦ καυχᾶσθαι ταπεινοφρονεῖ, ἐκεῖνος ὑποκρίνεται ταπεινοφροσύνην, δὲν εἶναι ἀληθῶς ταπεινόφρων.

— Ἀπὸ τὴν μακρὰν πείραν εἶνε ἀποδείγμένον, ὅτι ἡ φυλακὴ τῆς Ἐλευθερίας χρειάζεται ἀπαρατήτως παιδεῖαν, καὶ ἐκ τούτου συμπεραίνεται ὅτι ἡ διάδοσις τῶν γραμμάτων εἶνε ὧν τῶν φιλανθρωπῶν ἔργων τὸ φιλανθρωπώτατον.

— Αἱ δυστυχίαι εἶνε τῆς ἀρετῆς ἡ παλαιότερα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἀνανδρον ἀθλητὴν. Πότε ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δείξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα, ὅτι εἶνε φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δείξῃ εἰς τὴν συμφορὰν του;

— Τὸ νὰ συμβουλεύῃ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνῶσιν. Τὸ νὰ τὰ ἐργάζεται, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ, εἶνε μόνος ἀνδρείας καὶ φρονίμου ψυχῆς προτέρημα.